

Lovforslag nr. L 101

Folketinget 2017-18

Fremsat den 15. november 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

(Underretning om forhold vedrørende vand)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 62 indsættes:

»§ 62 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders pligt til at underrette ejere af

vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet. Ministeren kan fastsætte, at underretningen kan ske udelukkende digitalt.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at tilvejebringe hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om, at offentlige myndigheder har pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet. Den foreslåede bestemmelse har til formål at sikre, at miljø- og fødevareministeren fremadrettet kan forpligte andre offentlige myndigheder til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere om forhold vedrørende deres vand. Ministeren kan fastsætte, at denne underretning kan ske udelukkende digitalt.

Det er hensigten, at miljø- og fødevareministeren vil anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal underrette de forbrugere, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, om dette, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevandet. Herudover er det hensigten, at miljø- og fødevareministeren vil pålægge kommunalbestyrelsen pligt til at underrette berørte forbrugere om, hvad der er god vandkvalitet, og til minimum hvert femte år at give en ejer af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, underretning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet.

Forpligtelsen til at underrette forbrugere og ejere af vandforsyningsanlæg om de nævnte forhold fremgår i dag af § 1, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1147 af 24. oktober 2017 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (drikkevandsbekendtgørelsen), som trådte i kraft den 27. oktober 2017. Opgaven varetages af Miljøstyrelsen. Det er imidlertid kommunalbestyrelsen, der som udgangspunkt varetager de myndighedsopgaver på drikkevandsområdet, der følger af vandforsyningsloven og af regler udstedt i medfør heraf. Det vurderes at være bedst stemmende hermed, at opgaven med at underrette forbrugere og ejere af vandforsyningsanlæg også varetages af kommunalbestyrelsen. Det kræver dog lovhjemmel til at ændre bekendtgørelsen, således at kommunalbestyrelsen kan forpligtes til at varetage denne underretningsopgave.

Dette forslag sikrer tilvejebringelsen af en sådan lovhjemmel.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Gældende ret

Det følger af § 59, stk. 1, i lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om kvaliteten af grundvand og overfladevand, som anvendes eller skal anvendes til drikkevandsformål. Ministeren har bl.a. anvendt denne hjemmel til at udstede bekendtgørelse nr. 1147 af 24. oktober 2017 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (herefter drikkevandsbekendtgørelsen), som trådte i kraft den 27. oktober 2017. I drikkevandsbekendtgørelsen fastsættes krav til kvaliteten af det vand, som leveres til og anvendes i fødevarevirksomheder, kommercielle og offentlige aktiviteter og husholdningsbrug m.v.

Der gælder dog ikke kvalitetskrav for alt vand, som leveres til husholdningsbrug. Således er der som noget nyt indsat en bestemmelse i drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, om, at vand fra vandforsyningsanlæg, som i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag til husholdningsbrug til kun én enkelt husstand, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, er undtaget fra drikkevandskvalitetskravene, og at vandet således ikke er underlagt obligatorisk kontrol. Disse husstande er derfor fremover ikke forpligtet til at kontrollere vandet.

Drikkevandsbekendtgørelsen gennemfører i vidt omfang EU's drikkevandsdirektiv (Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand). Det fremgår af dette direktivs artikel 3, stk. 2, litra b, at medlemsstaterne kan undtage drikkevand fra en individuel vandforsyning, der i gennemsnit leverer mindre end 10 m³ vand pr. dag, eller som forsyner mindre end 50 personer, medmindre vandet leveres som led i en kommerciel eller offentlig aktivitet, fra direktivets anvendelsesområde. En forudsætning for at kunne anvende denne bestemmelse er dog, at medlemsstaterne bl.a. sørger for, at den berørte befolkning underrettes om, at de er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand. Det følger af direktivets artikel 3, stk. 3, 1. pkt.

Undtagelsen for enkelthusstande fra forpligtelsen til at kontrollere vandet nødvendiggør en gennemførelse af undtagelsesbestemmelsen i direktivets artikel 3, stk. 3, 1. pkt., hvilket er sket i den nye drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5. Heraf fremgår bl.a., at Miljøstyrelsen skal underrette forbrugere af vand, som ikke er underlagt obligatorisk kontrol, om dette, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand.

Desuden fremgår det af bestemmelsen i § 1, stk. 5, at Miljøstyrelsen skal underrette de berørte forbrugere om, hvad der er god vandkvalitet, og minimum hvert femte år give en ejer

af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, underretning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet. Denne forpligtelse vedrører ikke gennemførelsen af drikkevandsdirektivet, men er indført som et supplement til direktivets underretningsbestemmelse.

Underretningen efter drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, kan ske ved offentlig annoncering.

Bestemmelsen om, at det er Miljøstyrelsen, som efter drikkevandsbekendtgørelsen er ansvarlig myndighed i forhold til underretning, er indført for at sikre, at direktivets betingelser for at kunne undtage enkelthusstande fra forpligtelsen til at kontrollere vandet, kan opfyldes på tidspunktet for bekendtgørelsens ikrafttræden.

I vurderingen af, hvordan underretning af ejere og forbrugere skal ske, skal det tilstræbes, at samtlige ejere og forbrugere faktisk bliver opmærksomme på de forhold, de skal underrettes om. Miljøstyrelsen lægger dog, under hensyntagen til karakteren af det, der skal underrettes om, til grund, at det ikke er en betingelse efter drikkevandsdirektivet, at der stilles krav om individuel underretning, jf. også afsnit 2.2. Miljøstyrelsen påtænker i den forbindelse derfor at opfylde underretningsforpligtelsen efter den nye drikkevandsbekendtgørelse ved at stille den nødvendige information til rådighed på styrelsens hjemmeside.

De nævnte regler om underretning supplerer i øvrigt informations- og underretningsreglerne i vandforsyningslovens § 62, stk. 6-8, som gælder i tilfælde, hvor der er fastsat kvalitetskrav til vandet, men hvor disse ikke er opfyldt.

§ 62, stk. 6, i vandforsyningsloven, forpligter kommunalbestyrelsen til at informere forbrugere af vand fra visse vandforsyningssystemer om de udbedrende foranstaltninger, der gennemføres for at imødegå overskridelser af kvalitetskravene, medmindre disse skønnes ubetydelige. Er vandet sundhedsfarligt eller potentielt sundhedsfarligt skal kommunalbestyrelsen straks underrette forbrugerne herom og give den fornødne vejledning om, hvad forbrugeren bør foretage sig, jf. lovens § 62, stk. 7. Endelig fremgår det af lovens § 62, stk. 8, at kommunalbestyrelsen skal underrette de lokale fødevareregioner om overskridelser af vandkvaliteten og om de foranstaltninger, som er iværksat i medfør af lovens § 62.

Vandforsyningslovens § 62, stk. 6-8, blev indsat i 2000 ved lov nr. 1273 af 20. december 2000 i forbindelse med gennemførelsen af drikkevandsdirektivet (Folketingstidende 2000-01, tillæg C, side 265-266).

2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at miljø- og fødevarerministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at offentlige myndigheder har pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet.

Hovedformålet med den foreslåede ændring er at tilvejebringe hjemmel til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal varetage opgaven efter den nye drikkevandsbekendtgørelse, hvorefter Miljøstyrelsen skal underrette de forbrugere, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, om dette, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevandet.

Tilsvarende er det formålet at tilvejebringe den fornødne hjemmel til at fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal varetage den forpligtelse, der i medfør af den nye drikkevandsbekendtgørelse påhviler Miljøstyrelsen til at underrette disse forbrugere om, hvad der er god vandkvalitet, og til minimum hvert femte år at give en ejer af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, underretning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vand.

Det er kommunalbestyrelsen, der som myndighed administrerer reglerne på drikkevandsområdet, og som derigennem bl.a. også besvarer spørgsmål og stiller oplysninger til rådighed for kommunens borgere og virksomheder m.v. om drikkevandet i kommunen. Forpligtelsen til at underrette ejere og forbrugere ligger i forlængelse af den kommunale opgavevaretagelse på drikkevandsområdet.

Herudover foreslås det, at underretningen af ejere og forbrugere kan ske udelukkende digitalt.

Det er i den forbindelse hensigten, at miljø- og fødevarerministeren vil fastsætte regler om, hvordan kommunalbestyrelsen skal stille den nødvendige underretning til rådighed for ejere og forbrugere. Miljøstyrelsen lægger i den forbindelse, under hensyntagen til karakteren af det, der skal underrettes om, til grund, at det ikke er en betingelse efter drikkevandsdirektivet, at der stilles krav om individuel underretning. Underretningen skal dog være målrettet og effektiv, og skal tilrettelægges på en sådan måde, at den når så mange ejere og forbrugere, som det er muligt med det (lokal)kendskab og den viden, som kommunalbestyrelsen allerede er eller uden anvendelse af uforholdsmæssigt mange ressourcer kan komme i besiddelse af.

Det er hensigten, at miljø- og fødevarerministeren udsteder regler om, at underretning efter omstændighederne kan ske udelukkende på kommunalbestyrelsens hjemmeside og efter omstændighederne som supplement hertil fx i lokale blade, aviser e.l.

I det omfang kommunalbestyrelsen er bekendt med eller uden brug af uforholdsmæssigt mange ressourcer kan opnå et kendskab til, præcis hvilke ejere eller forbrugere, der skal underrettes, er det hensigten, at reglerne udformes på en sådan måde, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at underrette disse ejere eller forbrugere individuelt. Denne individuelle underretning kan som udgangspunkt ske digitalt ved fx brug af e-mail eller SMS. Kommunalbestyrelsen bør dog i forbindelse med tilrettelæggelsen af underretningen foretage en vurdering af, om der er ejere eller forbrugere, som ikke ejer eller nemt kan tilgå digitale medier. I sådanne tilfælde skal kommunalbestyrelsen sikre, at disse ejere og forbrugere underrettes under hensyntagen hertil, fx ved gennem (husstands)omdeling af papirmateriale med den fornødne underretning.

Den foreslåede bestemmelse i § 62 a er ikke begrænset til kun at omfatte kommunalbestyrelsens underretning af ejere og forbrugere i de tilfælde, som er nævnt ovenfor, men kan også anvendes i andre tilfælde, hvor der er behov for, at offentlige myndigheder skal underrette ejere og forbrugere om andre forhold vedrørende vandet.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke konsekvenser for stat og regioner.

De økonomiske og administrative konsekvenser for kommunerne skønnes at være ubetydelige, idet kommunerne efter de regler, som var gældende ind til den 27. oktober 2017, havde en anden underretningspligt, som dog i omfang vurderes at være sammenlignelig med den underretning, som skal foretages efter nærværende lovforslag.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have konsekvenser for miljøet.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 19. juli 2017 til den 21. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Alle kommuner, alle regioner, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Advokatrådet/Advokatsamfundet; Akademiet for de tekniske Videnskaber, Akademirådet, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet, COWI A/S, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Tekniske Universitet, Danmarks Sportsfiskerforbund, Dansk Byggeri, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Brøndejerforening, Dansk Erhverv, Dansk Gartneri, Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Miljøteknologi; Dansk Planteværn, Danske Advokater; Danske Havne, Danske Vandløb, DANVA, DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, DONG Energy, Eurofins Miljø, Eurofins Steins Laboratorium A/S, Eurolab Danmark, Force Technology, HOFOR, Det Økologiske Råd, DHI, Ferskvandsfiskeriforeningen for Danmark, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige (EnviNa), Foreningen af Naturfredningsnævnsformænd i DKK; Foreningen af Statsautoriserede Revisorer – FSR; Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Vandværker i Danmark, GEUS, GTS – Godkendt Teknologisk Service, Hedeselskabet, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Center Planlægning, ICP A/S, KL, Kommunalteknisk Chefforening, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Rambøll Danmark, Roskilde Universitet, SEGES, Spildevandsteknisk Forening, Sportsfiskerforbundet, Syddansk Universitet, Teknologisk Institut, Vattenfall A/S, Verdensnaturfonden og Økologisk Landsforening.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ingen	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja X	Nej

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Det fremgår af § 1, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1147 af 24. oktober 2017 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (herefter drikkevandsbekendtgørelsen), som trådte i kraft den 27. oktober 2017, at Miljøstyrelsen skal underrette forbrugerne af vand, som ikke er underlagt obligatorisk kontrol, om dette, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand.

Denne bestemmelse gennemfører drikkevandsdirektivets artikel 3, stk. 3, 1. pkt., i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (drikkevandsdirektivet). Heraf fremgår, at "[m]edlemsstater, som gør brug af undtagelserne i stk. 2, litra b), sørger for, at den berørte befolkning underrettes herom og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte menneskers sundhed mod de skadelige virkninger forårsaget af forurening af drikkevand".

Det fremgår desuden af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, at Miljøstyrelsen skal underrette de berørte forbrugere om, hvad der er god vandkvalitet, og minimum hvert femte år give en ejer af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er

underlagt obligatorisk kontrol, underretning om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet.

Det fremgår af bestemmelsen i § 1, stk. 5, at underretning kan ske ved offentlig annoncering. Da bestemmelsen er ny, har Miljøstyrelsen endnu ikke nået at iværksætte underretningen af ejere og forbrugere. Miljøstyrelsen forventer på nuværende tidspunkt at stille den nødvendige information til rådighed på styrelsens hjemmeside. Her er det bl.a. tanken, at det vil fremgå, at vand, som opfylder de kvalitetskrav, som fremgår af drikkevandsbekendtgørelsen, har "god vandkvalitet".

Med den foreslåede § 62 a i vandforsyningsloven åbnes der mulighed for, at miljø- og fødevarerministeren kan pålægge kommunalbestyrelsen pligt til at varetage opgaven med at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere om forhold vedrørende vandet. Denne opgavevaretagelse vurderes mest hensigtsmæssigt at påhvile kommunalbestyrelsen, der som udgangspunkt varetager de myndighedsopgaver på drikkevandsområdet, der følger af vandforsyningsloven og af regler udstedt i medfør heraf. Kommunalbestyrelsen har desuden kendskab til kommunens borgere og til de lokale forhold på drikkevandsforsyningsområdet.

I medfør af den foreslåede § 62 a, 1. pkt., bemyndiges miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om, at offentlige myndigheder har pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet.

Hensigten med denne bestemmelse er, at miljø- og fødevarerministeren fastsætter regler om, at de underretningsforpligtelser, der i medfør af drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, i dag varetages af Miljøstyrelsen, fremadrettet skal varetages af kommunalbestyrelsen som led i den kommunale opgavevaretagelse på drikkevandsområdet.

Underretningsforpligtelsen i drikkevandsbekendtgørelsens § 1, stk. 5, indebærer, at forbrugerne af vand, som ikke er underlagt obligatorisk kontrol, skal underrettes om dette, og om enhver foranstaltning, der kan træffes for at beskytte deres sundhed mod skadelige virkninger forårsaget af forurening fra drikkevand. Herudover skal de berørte forbrugere underrettes om, hvad der er god vandkvalitet, og minimum hvert femte år skal en ejer af et vandforsyningsanlæg, hvis vand ikke er underlagt obligatorisk kontrol, underrettes om, at ejeren med fordel kan foretage en kontrol af vandet.

I medfør af den foreslåede § 62 a, 2. pkt., bemyndiges miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om, at underretningen af ejere og forbrugere kan ske udelukkende digitalt.

Hensigten med denne bestemmelse er at sikre, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsens underretning til ejere og forbrugere efter omstændighederne kan ske udelukkende på kommunalbestyrelsens hjemmeside. Herudover vil der efter omstændighederne blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen som supplement hertil skal underrette fx i lokale blade, aviser e.l.

I det omfang kommunalbestyrelsen er bekendt med eller uden brug af uforholdsmæssigt mange ressourcer kan opnå

et kendskab til, præcis hvilke ejere eller forbrugere, der skal underrettes, er det ligeledes hensigten, at reglerne udformes på en sådan måde, at kommunalbestyrelsen forpligtes til at underrette disse ejere eller forbrugere individuelt. Denne individuelle underretning kan som udgangspunkt ske udelukkende digitalt ved fx brug af e-mail eller SMS.

Kommunalbestyrelsen skal dog i forbindelse med tilrettelæggelsen af underretningen foretage en vurdering af, om der er ejere eller forbrugere, som ikke ejer eller nemt kan tilgå digitale medier. I sådanne tilfælde skal kommunalbestyrelsen sikre, at disse ejere og forbrugere underrettes under hensyntagen hertil, fx ved (husstands)omdeling af papirmateriale med den fornødne underretning.

Den foreslåede bestemmelse i § 62 a er ikke begrænset til kun at omfatte kommunalbestyrelsens underretning af ejere og forbrugere i de tilfælde, som er nævnt ovenfor, men kan også anvendes i andre tilfælde, hvor der er behov for, at offentlige myndigheder skal underrette ejere og forbrugere om andre forhold vedrørende vandet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.1. og 2.2. i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. februar 2018.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da vandforsyningsloven ikke gælder for disse områder, jf. vandforsyningslovens § 90.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 26. januar 2017, foretages følgende ændring:

1. Efter § 62 indsættes:

”§ 62 a. Miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om offentlige myndigheders pligt til at underrette ejere af vandforsyningsanlæg og forbrugere af vand om forhold vedrørende vandet. Ministeren kan fastsætte, at underretningen kan ske udelukkende digitalt.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. februar 2018.